

Městský soud v Praze
Slezská 2000/9, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
podatelna@msoud.pha.justice.cz
IDDS: snkabbbm

datovou zprávou

V Praze dne 26. 9. 2022

žalobce A **Mgr. Eva Napoleao dos Reis**
bytem Kovařovicova 1135/10, Krč, 14000 Praha 4

žalobce B **Ing. Petr Hanzlík**
bytem Kovařovicova 1139/2, 140 00 Praha 4

žalobce C **Ing. Arnold Ptasznik**
bytem Kovařovicova 1138/4, 140 00 Praha 4

žalobce D **Pankrácká společnost, z.s., IČO 266 66 154**
se sídlem Hudečkova 1097/12, 140 00, Praha 4 — Podolí

zastoupeni *Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, ev. č. ČAK 12427*
se sídlem Lublaňská 398/18, 120 00, Praha 2 — Vinohrady
pavel@cernohous.cz

žalovaný: **Ministerstvo dopravy**
nábř. Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

za **osoby zúčastněné na řízení** označují žalobci všechny účastníky stavebního řízení

ke sporu

vedenému podle § 65 odstavce 1 a 2 soudního řádu správního o přezkum rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 8. 3. 2022 čj. MD-32102/2021-130/61, sp.zn. MD/32102/2021/130, kterým byla z větší části zamítnuta odvolání žalobců a bylo částečně změněno, jinak potvrzeno, rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 30. 6. 2021, sp. zn. S-MHMP 2588968/2019, čj. MHMP MHMP 794288/2021, o **povolení stavby „Výstavba trasy LD metra v Praze, provozní úsek Pankrác - Nové Dvory“ (hlavní stavba)**
— o přezkum žalovaného a prvostupňového rozhodnutí a o přezkum závazných stanovisek
— o přezkum rozhodnutí ve věci ne/podjatosti MHMP

VYJÁDŘENÍ k návrhu Dopravního podniku hl. m. Prahy a.s. (OZNR)
na příkázání věci Krajskému soudu v Ostravě, tj. jinému než místně příslušnému soudu

přílohy:

- žádost o informace ze dne 21. 9. 2022 ke KS v Ostravě — o speciálním senátu
- odpověď KS v Ostravě ze dne 26. 9. 2022 sp. zn. Si 848/2022

Žalobcům byl doručen návrh Dopravního podniku hl. m. Prahy a.s., osoby zúčastněné na řízení (dále jen DPP), na příkázání věci Krajskému soudu v Ostravě, tj. jinému než místně příslušnému soudu — **žalobci zásadně nesouhlasí s takovým příkázáním.**

Žalobci jsou přesvědčeni, že pro takové příkázání nejsou splněny zákonné podmínky a i kdyby byly, že není věcně vhodné.

Podle přesvědčení žalobců se DPP tímto návrhem snaží o další zvětšení své současné procesní výhody — DPP jakožto stavebník disponuje kompletní dokumentací stavby, žalovaný disponuje celým správním spisem (*měl si udělat jeho kopii před odesláním soudu, aby mohl vykonávat své kompetence i pod dobu soudního řízení*). DPP tak v kooperaci s žalovaným má k dispozici kompletní podklady — na rozdíl od žalobců, kteří musí k seznámení s dokumentací nahlížet do spisů u soudu (*a objednávat se na nahlížení, čímž se věc protahuje*). Odsunutím sporu do Ostravy by tak byl žalobcům podstatně ztěžán přístup ke spisu a k dokumentaci (*do které potřebují nahlížet při přípravě svých vyjádření, neboť nemají její kopii*), neboť by ke každému nahlížení museli jet (resp. jejich zástupce) z Prahy až do Ostravy, což je časově a finančně mnohem náročnější, než nahlížení u řádného, místně příslušného soudu. Návrh DPP proto žalobci považují za šikanózní. Vyhovění návrhu by také podstatně omezilo zásadu veřejnosti — neboť pražská veřejnost (*která může mít o spor a jeho průběh zájem*) by musela jezdit na jednání do Ostravy — ostravská veřejnost by přitom o tento spor neměla vůbec zájem.

DPP se ve svém návrhu snaží přesvědčit, že se jedná o „delegaci vhodnou“. Argumentuje přitom tím, že u Ostravského krajského soudu byl zřízen speciální senát, který disponuje vyššími kvalitami pro projednávání věci než Městský soud v Praze. Argumentace DPP se však neopírá o realitu.

V bodu 15 návrhu se DPP odvolává na tisíce stran podkladových stanovisek, charakter stavby prováděné desítky metrů hluboko pod hustě obydlenými částmi města, posuzováním „*podle množství složkových zákonů*“, hloubením pomocí ražby, novou rakouskou metodou a razícím štítem ... a to asi proto, aby vyvolal dojem, že speciální senát v Ostravě toto bude posuzovat výrazně lépe, snáze, s vyšší znalostí, než kdokoli z pražského městského soudu. V bodech 21 až 23 pak DPP argumentuje tvrzenými důvody zákona č. 225/2017 Sb. (*který založil výlučnou místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě k projednávání některých sporů*) s odkazem na argumentaci NSS (z usnesení Nad 79/2019-68 ze dne 13. 6. 2019) podle kterého: „*... úmyslem zákonodárce bylo zefektivnit, zrychlit a zkvalitnit soudní přezkum rozhodnutí v nestandardně složitých územních a stavebních řízeních ve věcech klíčových staveb dopravní infrastruktury*“. Možná že zákonodárce měl takový úmysl, do normativního textu se to však nepromítlo — zákon sice stanoví kompetenci speciálního senátu, avšak nestanoví žádné podmínky pro jeho konstituci, pro jeho obsazení a jeho činnost tak, aby to vedlo k oné *výkladem předpokládané „vyšší kvalitě“* speciálního senátu.

Žalobci k tomu předkládají žádost o informace podanou jejich právním zástupcem a odpověď Krajského soudu v Ostravě (ze dne 26. 9. 2022) ze které plyne, že **1)** speciální senát (resp. dva senáty 38 A a 39 A) nebyly obsazeny speciálně vybranými soudci, soudci, kteří by měli nějaké speciální znalosti v oblasti projednávání dopravní infrastruktury, při zařazování soudců do těchto speciálních senátů ani nebyly zjišťovány jejich znalosti týkající se dopravních staveb, z odpovědi (v části 3) plyne, že do těchto speciálních senátů jsou vlastně zařazeni všichni „správní“ „senátní“ soudci Krajského soudu v Ostravě (pracoviště Ostrava); dále **2)** členové speciálních senátů se neúčastní ani dodatečného vzdělávání se zaměřením na projednávání dopravních staveb a konečně **3)** organizace práce ostravského krajského soudu nijak „neulevuje“ soudcům zařazeným ve speciálních senátech tak, aby měli vyšší volnou

kapacitu k odbornějšímu, kvalitnějšímu, složitějšímu a zároveň rychlejšímu přezkumu věci příslušejícím speciálním senátům. **Speciální senáty tak jsou speciálními jen svým označením — ničím jiným.** Neliší se tak nijak od „obyčejných“ senátů kteréhokoli jiného krajského soudu. Naplnění uvedeného „cíle“ tak není nijak legislativně zaručeno.

DPP argumentuje (v bodu 23) „... celkovou zkušeností s případy podobného typu, jež se vyznačují nejen enormní komplexností a složitostí právní, nýbrž zejména skutkovou (pravidelná práce s podklady mimořádné technické složitosti – zejména projektové dokumentace; zkušenost s procesním průběhem na sebe navazujících správních řízení ohledně mimořádných staveb dopravní infrastruktury; pravidelné vyhodnocování obsahu a procesních postupů ve vztahu k dotčeným orgánům v typických oblastech ochrany veřejných zájmů při stavbách dopravní infrastruktury apod.)“. K tomu žalobci poznamenávají, že Městský soud v Praze má zkušenosti s projednáváním rozsáhlých dopravních staveb (např. tunel Blanka, jak jeho umístění, tak povolování a opakovaně kolaudace, podobně tunel Mrázovka, stavby silničního okruhu, jeho jižní části mj. Lochovský tunel, Komořanský tunel, část silničního okruhu u Běchovic; z kolejových staveb v tunelu pak „Nové spojení“, tj. soustava tunelů, estakád a mostů vyvádějící železniční dopravu z Hlavního nádraží v Praze ... z nichž je mnoho stavěno pod zemí v hustě obydlených částech Prahy). Naopak, speciální senáty Krajského soudu projednávají řádově jednotky kauz ročně a takto rozsáhlé zkušenosti týkající se tunelových staveb v obydleném území nemají ... DPP sice tvrdí vyšší zkušenost speciálních senátů, ale nijak nedokládá (dovozuje ji jen z „úmyslu zákonodárce“). Dále, žalobci nerozumí tomu, co je tak složitého na pochopení návaznosti „územní plán → územní rozhodnutí → stavební povolení → kolaudace“ aby bylo nutno podceňovat Městský soud v Praze, že pro „zkušenost s procesním průběhem na sebe navazujících správních řízení ohledně mimořádných staveb dopravní infrastruktury“ je lépe, aby věc projednával „speciální“ senát jiného soudu.

DPP také argumentuje statistikou — porovnává délku řízení ve správní agendě ostravského a pražského soudu a dovozuje, že vyřízení věci by mohlo být rychlejší v Ostravě, neboť pražský soud je přetížený. Předně, DPP ve svém návrhu nezkoumá důvody pro statisticky delší dobu projednávání sporů v Praze — důvodem může být i to, že Městský soud v Praze řeší více podstatně složitějších sporů (což logicky trvá déle, ale zato to přináší větší zkušenosti). DPP dále nezohledňuje, že v tomto řízení je zákonem stanovena lhůta — a tedy že (nebudeme-li předpokládat její úmyslné překračování) lze předpokládat její splnění jak ostravským, tak pražským soudem — tedy že z hlediska rychlosti posuzování nebude mezi soudy rozdíl. Argumentace rychlostí či přetížením je tak bezpředmětná (k přetížení — pro úplnost — ulevení pražskému soudu pro více kapacity na jiné spory, jako vedlejší důsledek delegace, rozhodně není zákonným důvodem pro delegaci v tomto řízení).

Žalobci jsou přesvědčeni, že se ve skutečnosti DPP nejedná o rychlé projednání věci — naopak, že se snaží o co nejdelší průtahy, jak se jeví z jeho dosavadní procesní aktivity vedoucí k oddalování projednávání merita věci. DPP dlouhé projednávání sporu nijak nevdává (za předpokladu, že žalobě nebude přiznán odkladný účinek), neboť projednávání před soudem nijak nebrní provádění stavby. Naopak, rychlé rozhodnutí a případné vyhovění žalobce by bylo pro DPP mnohem horší. Čím později dojde k případnému zrušení stavebního povolení, tím pro DPP lépe, neboť stavba bude ve vyšším stádiu rozestavěnosti a její úplné dokončení tak bude snáze podřaditelné pod „nezbytné zabezpečení“ či „konzervaci stavby“.

Žalobci se ohrazují proti tvrzení DPP, že by snad sami chtěli, aby věc projednával Krajský soud v Ostravě (viz bod 28). Žalobu podali k soudu do Ostravy jen proto, že je v dokumentaci označována jako stavba nadregionálního významu. NSS však jasně vysvětlil, že rozhodující je, že prostorově nezasahuje mimo území Hlavního města Prahy a že tedy proto

není dána místní příslušnost speciálního (*avšak obsazením a organizací práce zcela „obyčejného“*) senátu Krajského soudu v Ostravě. Žalobci proto uvítali, že věc náleží k Městskému soudu v Praze.

Žalobci dále poznamenávají k argumentaci o nadregionálním významu, že tento je dokládán převážně dokumenty schválenými samotným Hlavním městem Prahou či dokumentací stavby, zpracovanou na objednávku DPP (*tedy zde se jedná vlastně o tvrzení DPP, ne o důkaz*).

Žalobci proto nesouhlasí s příkázáním věci Krajskému soudu v Ostravě, neboť by to nevedlo ani ke zrychlení projednávání věci, ani ke zvýšení kvality projednání — hlavním důsledkem by bylo zvýšení nerovnosti stran k podkladům v řízení (o což se DPP nejspíš jedná) a to za cenu zcela neodůvodněného porušení ústavní zásady zákonného soudu a soudce.

**Mgr. Eva Napoleao dos Reis
Ing. Petr Hanzlík
Ing. Arnold Ptasznik
Pankrácká společnost, z.s.**